

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*

The study of English Language Learning Strategies

Used by Second-year Students of the Faculty of Education,

Chaiyaphum Rajabhat University

นายกฤตเมธ นิติวัดนะ**

รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ(1)สำรวจพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ (2)เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแยกตามเพศ สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 172 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยแปลมาจากแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนภาษาของ Oxford (1989) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ Percentage, Mean, Standard Deviation, Independent-Samples t-Test, One-way ANOVA และ Correlations

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ภาพรวมนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีระดับความถี่ในการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง (2)นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสาขาวิชาของนักศึกษามีผลต่อความสัมพันธ์กับระดับความถี่และประเภทของพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (3)นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยนี้จึงเสนอแนะให้อาจารย์ผู้สอนควรสอนพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมให้กับนักศึกษาแต่ละสาขาวิชา เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

ABSTRACT

The purpose of this research were to (1) study the use of the English language learning strategies of second-year students of the faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat university (2)examine the relationships

between the strategies and their genders, programs and levels of English proficiency. The subjects of the study were 172 second-year students studying at the faculty of Education at Chaiyaphum Rajabhat University in the second semester, Academic Year 2016. The data were collected by using a questionnaire adapted from Oxford (1989) on learning strategies. Percentage, Mean, Standard Deviation, Independent-Samples t-Test, One-way ANOVA and Correlations were used to analyze the data.

Findings are as follows:

- (1) These learners, as a whole, reported medium frequency of use of language learning strategies. Regarding their programs and students' level of English proficiency.
- (2) These two variables were found to have much relationship to the students' frequency of strategies used at the statistically significant level .05.
- (3) Their genders were not related to their use at the statistically significant level .05.

It was suggested that students be explicitly taught to make better use of their learning strategies and their programs to improve their English proficiency.

Key Words:

- (1) กลวิธีการเรียนภาษา (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
-

*บทความนี้เรียบเรียงจากสารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

**นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ โครงการพิเศษ รุ่นที่ 3 คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ในอดีตกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะเน้นองค์ประกอบด้านวิธีการสอนและตัวผู้สอนเป็นสำคัญ เพราะเชื่อว่า การเรียนจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว นั้น ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและตัวผู้สอนเป็นหลัก ดังนั้นงานวิจัยและบทความที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่มีอยู่ จึงมุ่งเน้นทางด้านวิธีการสอน

แต่ปัจจุบัน การศึกษาวิจัยเริ่มเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสนใจด้านตัวผู้เรียนมากขึ้น และในการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษา ก็มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของผู้เรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น การศึกษายุคแรกๆ หลังปี ค.ศ. 1980 เน้นเรื่องวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษาต่างประเทศ (Intaraprasert, 2000) โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา หรือผู้เรียนภาษาที่ดี (good language learners) และกลุ่มผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา หรือผู้เรียนภาษาที่ไม่ดี (poor language learners)

ที่ผ่านมา นักวิจัยหลายคนหันมาสนใจศึกษาว่า ผู้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา หรือผู้เรียนภาษาที่ดีนั้นเรียนภาษาอย่างไร เช่น Rubin (1975) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมของผู้เรียนภาษาที่ดี และหลังจากนั้นก็มีการศึกษาลักษณะของผู้เรียนภาษาที่ดี พร้อมกับศึกษาวิจัยกลวิธีการเรียนด้วย ได้แก่ การศึกษาของ O'Malley และคณะ (1985) Chamot (1987) Oxford (1989) และ Chiya (2003) เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยเบื้องต้น พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษา และผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง งานวิจัยที่ศึกษาผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศยังมีไม่มาก โดยเฉพาะในประเทศไทย มีผู้ศึกษาเรื่องนี้อยู่บ้าง เช่น งานวิจัยการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาของอาวุธ วาจาสิทธิ์ (2533) Intaraprasert (2000) และงานวิจัยเรื่องการศึกษาการศึกษากลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามของทวีศักดิ์ ชันยศ (2550) แต่ยังมีการศึกษาค่อนข้างน้อย เกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะนักศึกษาที่เรียนทางด้านการศึกษาที่มีความถนัดด้านวิชาชีพครู

Chiya (2003 : 1) กล่าวว่า ถ้าผู้สอนคำนึงถึงกลวิธีการเรียนของผู้เรียน ก็จะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนมากขึ้น และเสนอแนะให้ผู้สอนวิเคราะห์วิธีการเรียนของผู้เรียน และเติมเต็มช่องว่างระหว่างวิธีการสอนของผู้สอน และวิธีเรียนของผู้เรียน โดยการสอนกลวิธีการเรียนให้ผู้เรียนด้วย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2556 ในคราวประชุมครั้งที่ 8/2556 ให้จัดตั้งเป็นคณะ เพื่อเป็น

หน่วยงานราชการภายใน และปัจจุบันได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยจัดการศึกษาระดับปริญญาทางการศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี (ค.บ.) 7 สาขาวิชา และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของคณะครุศาสตร์ ได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วหลายปี ทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา รวมทั้งการเรียนภาษาอังกฤษ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นเวลาอย่างน้อย 1 ปี

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อให้ทราบว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในสาขาวิชาต่างกัน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน มีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไร เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนออกแบบสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน โดยอยู่บนพื้นฐานของกลวิธีการเรียนภาษาของผู้เรียน ไทย ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา แยกตามเพศ สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษาที่มีความแตกต่างทางเพศ สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 498 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งเลือกจากนักศึกษาภายใต้ 3 ภาควิชาของคณะ คือ ภาควิชาการศึกษาวิทยาาสตร์และนวัตกรรม ภาควิชาการศึกษาภาษาและวัฒนธรรม และภาควิชาสังคมและการศึกษาปฐมวัย โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ภาควิชาละ 1 สาขาวิชา รวมเป็น 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 172 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (independent variables) คือ เพศ สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษา

2. ตัวแปรตาม (dependent variables) คือ ประเภทการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ และความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางสำหรับอาจารย์ในการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนการสอน หรือเขียนตำราให้ สอดคล้องกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

2. กระตุ้นให้อาจารย์ได้ฝึกให้นักศึกษาใช้กลวิธีในการเรียนเพื่อพัฒนาการเรียน ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ได้แนวทางในการจัดฝึกอบรมให้กับนักศึกษากลุ่มที่มีผลการเรียนอ่อน

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยเรื่อง กลวิธีการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล ต่าง ๆ จากเอกสาร ตำรา ทฤษฎีต่างๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายของกลวิธีในการเรียนภาษา
2. ความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษา
3. ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยด้านกลวิธีการเรียนภาษา

1. ความหมายของกลวิธีในการเรียนภาษา

มีผู้ให้ความหมายของกลวิธีในการเรียนภาษา (Language Learning Strategies) ไว้หลาย อย่างตามความคิดและความเชื่อของตนเอง แต่ในการให้ความหมายที่หลายหลากนั้น จะมีลักษณะ เหมือนกันอยู่ 2 ด้าน คือ ลักษณะทั่วไปของผู้เรียน และเทคนิคต่างๆ ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียน เช่น

- 1.1 เทคนิค หรือเครื่องมือที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษา (Rubin, 1987)
- 1.2 รูปแบบพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ และผู้เรียนมีความตั้งใจใช้ (Stem, 1983)

1.3 กิจกรรมใดๆ ที่ผู้เรียนปฏิบัติเพื่อช่วยให้การเรียนง่ายขึ้น เร็วขึ้น สนุกมากขึ้น กำหนดได้ด้วยตนเองมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้มากขึ้น (Oxford, 1989)

1.4 วิธีการ หรือเทคนิคที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น การออกเสียงคำศัพท์ใหม่ต่างๆ เพื่อให้จำคำศัพท์นั้นได้ หรืออาจจะเป็นความคิด เช่น การใช้บริบทสรุป หรือเดาความหมายคำศัพท์ใหม่ เป็นต้น (Ellis, 1997)

1.5 กระบวนการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนตั้งใจเลือกใช้ (Cohen, 1998)

1.6 วิธีการ หรือขั้นตอนที่ทำให้การเรียนง่าย หรือสะดวกขึ้น เป็นความตั้งใจและเกิดจากเป้าหมายในการเรียนของผู้เรียนเอง (Chamot, 2005)

2. ความสำคัญของกลวิธีการเรียนภาษา

กลวิธีการเรียนภาษามีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

2.1 เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน (Lessard-Clouston, 1997) เพราะกลวิธีการเรียนภาษาเป็นเครื่องมือในการมีส่วนร่วมที่กำหนดได้ด้วยตนเอง และเครื่องมือนี้จำเป็นต่อการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร (Oxford, 1990)

2.2 มีเป้าหมายที่ชัดเจนในการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น (Cohen, 1995) ช่วยให้ผู้เรียนเป็นคนที่กำหนดทิศทางหรือวิธีการเรียนรู้ของตัวเองได้ (Self-directed) ซึ่งคุณลักษณะเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องมีอาจารย์ผู้สอนให้คำแนะนำอยู่ใกล้ๆ โดยเฉพาะเมื่อต้องใช้ภาษาในห้องเรียน (Oxford, 1990)

2.3 กลวิธีการเรียนภาษามีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเหตุผลสองประการคือ (1) การศึกษากลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนใช้ในขณะที่มีการเรียนการสอนทำให้ผู้สอนได้เข้าใจกระบวนการเรียนภาษาด้านอภิปัญญา (met cognitive) ด้านปัญญา (cognitive) ด้านสังคม (social) และด้านจิตใจ (affective) (2) สามารถฝึกอบรมนักเรียนนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำให้ใช้กลวิธีการเรียนเพื่อพัฒนาตนเองให้เรียนภาษาได้ดีขึ้น (Chamot, 2005)

ด้วยเหตุนี้ หากอาจารย์ผู้สอนภาษาได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียน และแนะนำกลวิธีการเรียนที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนเหล่านี้ก็จะสามารถพัฒนาการเรียนภาษาของตนเองได้ (อาวูธ วาจาสัตย์, 2533; รุ่งแสง ศรีตัมภา, 2549)

3. ประเภทของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ

มีผู้กล่าวถึงประเภทกลวิธีการเรียนภาษาไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

Stern (2526) กล่าวว่า กลวิธีพื้นฐานสำหรับผู้เรียนภาษาที่ดีมี 4 กลวิธีหลัก คือ

3.1 Active planning strategy ผู้เรียนเลือกเป้าหมายในการเรียนรู้ขั้นตอนและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้

3.2 Explicit learning strategy ผู้เรียนใส่ใจลักษณะทางภาษาศาสตร์ของภาษาที่เรียนโดยเปิดเผยหรือรู้ตัว การจดจำ และการควบคุมความก้าวหน้าของตนเอง

3.3 Social learning strategy ผู้เรียนพยายามหาโอกาสในการสื่อสารกับผู้ใ้ภาษาที่เรียนในชุมชนที่ใช้ภาษานั้น พัฒนากลวิธีในการสื่อสาร และมีส่วนร่วมในการใช้ภาษาจริง ๆ

3.4 Affective strategy ผู้เรียนร่วมกิจกรรมคล้ายทัศนคติที่ดี สร้างขวัญและกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรคและแก้ปัญหาด้านอารมณ์และแรงจูงใจได้

Rubin (1981) ได้แบ่งกลวิธีการเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้โดยตรง และกลุ่มที่ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยอ้อม กลุ่มที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้โดยตรง มี 6 กลวิธี ดังนี้

1. Clarification / verification คือการถามเพื่อให้ได้ตัวอย่างของการใช้คำหรือสำนวน
2. Guessing / inducing / inferencing คือ การใช้บริบท หรือคำอื่นในวลี หรือประโยค หรือคำสำคัญในประโยคช่วยเดาความหมาย
3. Deductive reasoning คือ การสรุปกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์โดยใช้การเปรียบเทียบ หรือการจัดกลุ่มคำถามส่วนท้ายของคำที่เหมือนกัน
4. Practice คือ การทดลองใช้คำใหม่เดี่ยว ๆ หรือร่วมกับคำอื่น ๆ หรือการฝึกกับกระจกเงา
5. Memorization คือ การจดบันทึกคำใหม่ ๆ เดี่ยว ๆ หรือที่อยู่บริบท
6. Monitoring คือ การแก้ไขการออกเสียง คำศัพท์ การสะกด ไวยากรณ์ และรูปแบบของตนเองและของคนอื่น

กลุ่มที่ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยอ้อม มี 2 กลวิธี ดังนี้

1. Creative opportunity for practice คือ ความพยายามสนทนากับเพื่อน/อาจารย์/ชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ หรือคิดสถานการณ์จำลองเพื่อฝึกหรือทดสอบการใช้ภาษา
2. Production tricks คือ แรงจูงใจหรือความมุ่งมั่นในการสื่อสาร โดยการพูดซ้ำเพื่อให้เกิดความเข้าใจดียิ่งขึ้น

Oxford (1990) แบ่งกลวิธีการเรียนภาษาเป็น 2 กลุ่มใหญ่เช่นเดียวกับ Rubin (1981) คือ กลวิธีการเรียนโดยตรง (Direct Strategies) กับกลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม (Indirect Strategies)

1. กลวิธีการเรียน โดยตรง (Direct Strategies) แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย ดังนี้

1.1 กลวิธีด้านความจำ (Memory Strategies) คือ การสร้างการเชื่อมโยงด้านความคิด เช่น การจัดกลุ่มการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ หรือการวางคำใหม่ลงในบริบท เป็นต้น

1.2 กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) คือ การฝึกฝน เช่น การฝึกซ้ำ การฝึกออกเสียง หรือการเขียนอย่างเป็นระบบ การวิเคราะห์และสร้างโครงสร้าง เป็นต้น

1.3 กลวิธีด้านการชดเชย (Compensation Strategies) คือ การเดาอย่างมีหลักการ เช่น การใช้ลักษณะทางภาษาศาสตร์ หรือสิ่งอื่นช่วยในการเดา

2. กลวิธีการเรียน โดยทางอ้อม (Indirect Strategies) แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย ดังนี้

2.1 กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) คือ การกำหนดการเรียนรู้ให้เป็นศูนย์กลาง เช่น ทบทวนหรือเชื่อมความรู้เดิม การตั้งใจเรียน การวางแผนการเรียน การประเมินตนเอง เป็นต้น

2.2 กลวิธีด้านจิตใจ (Affective Strategies) คือ การลดความวิตกกังวล การให้กำลังใจตนเอง การถ่ายทอดความรู้สึกกับคนอื่น เป็นต้น

2.3 กลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) คือ การถามคำถาม การร่วมมือกับคนอื่น การเห็นอกเห็นใจคนอื่น หรือเพื่อน เป็นต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกการแบ่งประเภทของ Oxford (1990) เพราะมีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ที่นักการศึกษาหลายคนเสนอไว้ นอกจากนี้ Oxford (1990) ยังได้เสนอแบบสอบถามสำหรับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไว้ด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้แปลแบบสอบถามนี้เป็นภาษาไทย และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อใช้ในการสอบถามนักศึกษาในครั้งนี้

4. งานวิจัยด้านกลวิธีการเรียนภาษา

งานวิจัยต่างประเทศ

Embi และคณะ (2001) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน 3 แห่งใน Selangor ประเทศมาเลเซีย เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษากับความสำเร็จในการเรียนภาษา ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็น

เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสูงนั้น ใช้กลวิธีการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

Bremner (1999) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย City University of Hong Kong ซึ่งกำลังอบรมภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งหมดเป็นครูที่สอนโรงเรียนประถมศึกษาอยู่แล้ว อายุจึงแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามของ Rebecca Oxford (1990) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าครูเหล่านี้ใช้กลวิธีการเรียนรู้อยู่ในระดับกลาง กลวิธีการเรียนที่ใช้มากที่สุด

คือ Compensatory Strategies ตามด้วย metacognitive, social, memory และ affective ตามลำดับ นักศึกษาที่เรียนดีใช้กลวิธี 3 แบบมากที่สุด คือ cognitive, compensation และ affective

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศพบว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศมีการนำกลวิธีการเรียนภาษามาใช้อย่างหลากหลาย ทั้งกลวิธีโดยตรงและโดยทางอ้อม เพื่อช่วยในการแสวงหาความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาการเรียนรู้ภาษา

งานวิจัยในประเทศ

อาวุธ วาจาสิทธิ์ (2553) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถของนิสิต 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่งมาก กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน มีความสัมพันธ์กับระดับการใช้กลวิธีการเรียนภาษา

อินทรา นามเมืองรักษ์ (2541) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนและกลวิธีสื่อสารในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 60 คน พบว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนดีมีการใช้กลวิธีการเรียนมากที่สุด (38.60%) รองลงมาคือกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง (34.21%) และกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อน (27.19%)

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กลวิธีการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา อาจารย์ผู้สอนจึงควรศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนของผู้เรียน เพื่อที่จะได้ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะกับนักศึกษา แต่ละกลุ่ม ความสามารถ และสาขาวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เป็นแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับถาม นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มี 2 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า แต่ละข้อ มีระดับการปฏิบัติให้เลือก 5 ระดับ เพื่อให้ผู้ตอบบอกกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของตน รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ ซึ่งแปลมาจาก Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 ของ Oxford (1989)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำนวน 127 คน พบว่า นักศึกษาเป็น เพศหญิงจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และเพศชาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ส่วน ใหญ่ศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 34.88 รองลงมาคอมพิวเตอร์ศึกษา จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 32.56 และการศึกษาปฐมวัย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 32.56 เกรด รายวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนในชั้นปีที่ 1 (รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น) ส่วนใหญ่ ได้เกรด C+ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 27.91 รองลงมา เกรด B+ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60 เกรด C จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.95 เกรด B จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 15.70 เกรด A จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.47 เกรด D+ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.98 และเกรด D น้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.40 ความสามารถทางภาษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 66.86 รองลงมา ระดับต่ำ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 31.98 ระดับสูงน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.16 ภาษาอังกฤษจำเป็นสำหรับคนที่จะเป็นครูในอนาคตส่วนใหญ่คนเป็นครูต้องใช้เป็นอย่างยิ่ง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 68.60 รองลงมาจำเป็น จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 30.23 ไม่จำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.16 ความสนุกเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษนักศึกษารายส่วนใหญ่ สนุกบ้าง ไม่สนุกบ้าง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 70.93 รองลงมาสนุกเพลิดเพลิน จำนวน 45 คน คิดเป็น ร้อยละ 26.16 และไม่สนุกเพลิดเพลินน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 การใช้ ภาษาอังกฤษนอกเหนือจากในชั้นเรียนส่วนใหญ่ใช้บ้าง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 79.07 รองลงมา ไม่ได้ใช้จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.37 ใช้บ่อยน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 7.56

ตอนที่ 2 ข้อมูลกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏชัยภูมิ

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยรวมระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ด้านกลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านกลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) และด้านกลวิธีด้านจิตใจ (Affective Strategies) ตามลำดับท้าย

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านกลวิธีด้านความจำ (Memory strategies) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าเชื่อมโยงการออกเสียงคำศัพท์ให้เข้ากับจินตนาภาพ หรือภาพสิ่งต่างๆ ที่รู้จักคุ้นเคยเพื่อช่วยในการจำคำศัพท์ มากที่สุด ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้านึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.49$) และข้าพเจ้าจำคำศัพท์ หรือสำนวนต่างๆ โดยการจำตำแหน่งที่ปรากฏหน้ากระดาษ ในป้ายประกาศ หรือเครื่องหมายจราจร ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับท้าย

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านปัญญา (Cognitive Strategies) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าพูดหรือเขียนคำศัพท์ใหม่หลายๆ ครั้งมากที่สุด ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าพยายามพูดภาษาอังกฤษให้สำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา และข้าพเจ้าฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.35$) และข้าพเจ้าค้นหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการแบ่งคำออกเป็นส่วนๆ ตามความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.31$) ตามลำดับท้าย

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการชดเชย (Compensation Strategies) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าทำความเข้าใจคำศัพท์ที่ไม่รู้จักโดยวิธีการเดามากที่สุด ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมาคือ เมื่อใดที่ข้าพเจ้านึกคำที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษไม่ออก ข้าพเจ้าจะใช้ท่าทางในการสื่อความหมายเช่น ทำท่าบิน ในการสื่อความหมายคำว่า fly ($\bar{X} = 3.48$) และเมื่อข้าพเจ้านึกคำภาษาอังกฤษไม่ออก ข้าพเจ้าจะใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนกันมาใช้แทน ($\bar{X} = 3.17$) ตามลำดับท้าย

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าพยายามหาวิธีการที่เรียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นกว่าเดิมมากที่สุด ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าใส่ใจความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง ($\bar{X} = 3.48$) และข้าพเจ้าสังเกตการใช้ภาษาอังกฤษที่ผิด ของตัวเอง แล้วใช้ข้อสังเกตนั้นมาปรับปรุงให้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.46$) ตามลำดับท้าย

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านจิตใจ (Affective Strategies) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้าพเจ้าให้กำลังใจตัวเองให้กล้าพูดภาษาอังกฤษแม้แต่ตอนที่กลัวว่าจะพูดผิดมากที่สุด ($\bar{X}=3.55$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าพยายามผ่อนคลาย เมื่อไรก็ตามที่ข้าพเจ้ากลัวที่จะใช้ภาษาอังกฤษและข้าพเจ้าสังเกตว่าตนเองเครียดหรือประหม่าเมื่อเรียนหรือใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.48$) และข้าพเจ้าให้รางวัลตัวเองเมื่อใช้ภาษาอังกฤษได้ดี ($\bar{X}=3.27$) ตามลำดับท้าย

กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านสังคม (Social Strategies) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยรวมระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.33$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ถ้าข้าพเจ้าไม่เข้าใจภาษาอังกฤษที่ได้ยิน ข้าพเจ้าจะขอให้คนพูดพูดช้าลง หรือขอให้พูดใหม่มากที่สุด ($\bar{X}=3.77$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าขอให้เจ้าของภาษาอังกฤษช่วยแก้ไขข้อบกพร่องเมื่อข้าพเจ้าพูดผิด ($\bar{X}=3.38$) และข้าพเจ้าพยายามเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=3.33$) ตามลำดับท้าย

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน นักศึกษาที่มีความแตกต่างทางเพศ สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

1. ระดับค่าความถี่ของกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีค่าในระดับใด (คำถามในการวิจัยข้อที่ 1)

ในการตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1 นี้ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า โดยภาพรวมแล้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 จากเกณฑ์ระดับการปฏิบัติ ระดับ 1 ถึง 5 โดยพบว่าระดับความถี่การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษโดยตรง (Direct Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.151 โดยที่กลวิธีด้านความจำ (Memory Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และกลวิธีด้านการชดเชย (Compensation Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 และระดับความถี่การใช้กลวิธีการเรียนโดยทางอ้อม (Indirect Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.304 โดยที่กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 กลวิธีด้านจิตใจ (Affective Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และกลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีระดับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษโดยทางอ้อมมากกว่ากลวิธีการเรียนโดยตรง โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

2. การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่ต่างเพศ สาขาวิชา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันหรือไม่ (คำถามในการวิจัยข้อที่ 2) ในการตอบคำถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยข้อนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบตัวแปรด้านเพศ สาขาวิชา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

เพศ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษวิธีด้านความจำ (Memory Strategies) เพศหญิง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.234 มากกว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.082 กลวิธีด้านปัญญา (Cognitive Strategies) เพศหญิง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.143 มากกว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.918 และกลวิธีด้านการชดเชย (Compensation Strategies) เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.189 มากกว่า เพศหญิง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.164 กลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) เพศหญิง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.361 มากกว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.170 กลวิธีด้านจิตใจ (Affective Strategies) เพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.279 มากกว่าเพศหญิง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.267 และกลวิธีด้านสังคม (Social Strategies) เพศหญิง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.377 มากกว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.182

นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านความจำ (Memory Strategies) ด้านปัญญา (Cognitive Strategies) ด้านการชดเชย (Compensation Strategies) ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ด้านจิตใจ (Affective Strategies) และ ด้านสังคม (Social Strategies) มากกว่านักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา และสาขาวิชาการศึกษาศรีวิชัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านด้านความจำ (Memory Strategies) ด้านปัญญา (Cognitive Strategies) ด้านการชดเชย (Compensation Strategies) ด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ด้านจิตใจ (Affective Strategies) และ ด้านสังคม (Social Strategies)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลของการวิจัยที่ได้ตอบคำถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร คือ เพศ สาขาวิชา และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงอภิปรายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิตั้งต่อไปนี้

ในด้านความสัมพันธ์ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับเพศของนักศึกษา จากผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันขึ้นอยู่กับบริบทของการวิจัย เช่น การวิจัยของ

พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีความสัมพันธ์กันกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยปาเลสไตน์และพบว่านักศึกษาเพศหญิงมักจะใช้กลวิธีบางประเภทมากกว่าผู้เรียนเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ ความแตกต่างนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนเพศหญิงมีความถนัดในเรื่องของสังคมและปฏิบัติตามกฎข้อบังคับทั้งทางวิชาการและภาษาได้ดีกว่าเพศชาย และผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเพศหญิงและเพศชายมีระดับการใช้กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของชาวเวียดนามในสหรัฐอเมริกา และพบว่าชายชาวเวียดนามใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษบางอย่างมากกว่าเพศหญิง เช่น การดูทีวีและฟังวิทยุ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของที่พบว่าผู้เรียนเพศชายมีจุดเด่นในความกล้าเสี่ยงและสร้างสรรค์ในการใช้ภาษาต่างประเทศโดยไม่กลัวต่อการทำผิดกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์

ด้านของความสัมพันธ์ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับสาขาวิชาของผู้เรียนนั้นพบว่า สาขาวิชาของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาญณรงค์ อินทรประเสริฐ (2546) ในการศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่พบว่า ผู้เรียนต่างสาขาวิชาในภาพรวมมีการใช้ไม่แตกต่างกัน แต่

ตัวแปรร่วมที่ทำให้แตกต่างของความสัมพันธ์ คือ สาขาวิชากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงก็จะมีการใช้กลวิธีที่ผู้หญิงมีความถนัดมากกว่า เช่น การใช้สื่อการเรียนที่เป็นเทคโนโลยี เป็นต้น

ด้านความสัมพันธ์ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผลการเรียนต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนดีจะมีระดับความถี่การใช้กลวิธีการเรียนภาษามากกว่ากลุ่มที่มีผลการเรียนอ่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอินทรา นามเมืองรักษ์ (2541) และกิจจา กำแหง (2550) ซึ่งหมายความว่ายิ่งนักศึกษาลือกลใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเองมากเท่าไร ก็จะยิ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่ได้สรุปมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดี มีระดับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่า อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ

ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการสอดแทรกการฝึกใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีการตระหนักถึงความสำคัญของการใช้กลวิธีการเรียน ซึ่งอาจจะทดลองนำกลวิธีต่าง ๆ มาใช้สอนในห้องเรียน โดยคัดเลือกเฉพาะกลวิธีที่ผู้เรียนยังไม่เคยรู้ หรือยังไม่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อน เพื่อนักศึกษาจะได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สาขาวิชาของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีภาษาอังกฤษ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงไม่จำเป็นที่จะคำนึงถึงสาขาวิชาที่นักศึกษาเรียนอยู่ แต่ควรเน้นการฝึกการใช้กลวิธีการเรียนให้กับนักศึกษาเพศชาย ซึ่งผลการวิจัยพบว่ามีระดับความถี่การใช้ต่ำกว่านักศึกษาเพศหญิง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับนักวิจัย

ควรมีการวิจัยในทำนองเดียวกันอีก แต่ผู้วิจัยควรมีการสัมภาษณ์นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพราะการสัมภาษณ์จะทำให้ได้ข้อมูลบางอย่างที่ชัดเจนขึ้น ในการอธิบายความแตกต่างของผู้เรียน เช่น ทักษะคิด หรือความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ และการใช้กลวิธีการเรียน

ควรมีการวิจัยโดยการทดลองสอนการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่ต่างระดับกัน ทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนที่มีการตระหนักถึงความสำคัญของการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหรือไม่เพียงใด

เอกสารอ้างอิง

- กิจจา กำแหง. (2550). “กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงและต่ำ”,
วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- ชาณณรงค์ อินทรประเสริฐ. (2546). รายงานการวิจัยเรื่อง “การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอก
ชั้นเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี” มหาวิทยาลัยสุรนารี. (ออนไลน์).
แหล่งที่มา : http://sutlib2.sut.ac.th/Sut_Article/Channarong/BIB331_F.pdf
(20 February 2017)
- ทวีศักดิ์ ชันยศ. (2550). รายงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่
1 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม” มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (ออนไลน์).
แหล่งที่มา :
<http://rir.nrct.go.th/rir/?page=researching&nid=44088> (20 February 2017)
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีระยา
สาส์น.
- รุ่งแสง ศรีตัมภวา. (2549). การฝึกกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทางอ้อมด้านจิตใจและด้านสังคมของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
http://lib3.msu.ac.th/search*thX/?searchtype=X&author=&title=&searcharg=%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B9%81%E0%B8%AA%E0%B8%87%20%E0%B8%A8%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%95%E0%B8%B1%E0%B8%A1%E0%B8%A0%E0%B8%A7%E0%B8%B2 (20 February 2017)
- อาวุธ วาจาสัตย์. (2533). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อินทรา นามือองรักษ์. (2547). กลวิธีการเรียนและกลวิธีสื่อสารในการสนทนา
ภาษาอังกฤษโดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
http://www.tkc.go.th/thesis/abstract.asp?item_id=1022
(20 February 2017)

- Bremner, S. (1999). "Language learning strategies and language proficiency: Investigating the relationship in Hong Kong," *Canadian Language Review*. 55(4) : 1-19
- Chamot, A.U. (2004). "Issues in language learning strategy research and teaching," *Electronic journal of Foreign Language Teaching*. 1(1) : 14-26.
- Chamot, A.U. (2005). "Language learning strategy instruction : Current issues and research," *Annual review of Applied Linguistics*. 25 : 112-130.
- Chiya, S. (2003). The importance of learning styles and learning strategies in EFL teaching in Japan. (20 February 2017)
- Cohen, A.D. (1995) *Second language learning and use strategies: Clarifying the issues*. Washington. DC : Department of Education.
- Embi, M.A. (2001). "Language learning strategies employed by secondary school students in Malaysia," *Journal Pendidikan*. 26 : 3-20.
- Hong, K. (2006). Beliefs about language learning and language learning strategy use in an EFL context: A comparison study of monolingual Korean and bilingual Korean-Chinese university students. [Online]. Available : https://digital.library.unt.edu/ark:/67531/metadc5270/m2/1/high_res_d/dissertation.pdf (20 February 2017)
- Intraprasert, C. (2000). *Language learning strategies employed by engineering students learning English at the tertiary level in Thailand*.
- Lessard-Clouston, M. (1997). *Language learning strategies: An overview for L2 teachers*. <http://iteslj.org/Articles/Lessard-Clouston-Strategy.html> (20 February 2017)
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies : What every teacher should know*. Boston: Heinle and Heinle.

- Oxford, R. (2003). Language learning styles and strategies: An overview. Rebecca L. [online]. Available :
<http://web.ntpu.edu.tw/~language/workshop/read2.pdf> (20 February 2017)
- Rubin. J. (1981). "Study in cognitive process in second language learning," Applied Linguistics. 11(2) : 117-131.
- Tyers, C. (2001). An investigation into language learning strategies used by a group of Japanese learners of English.
- Wall, U. (2006). The preferred learning styles and strategies of adult Thai EFL students in a Bangkok business setting. [online] Available :
<http://sola.kmutt.ac.th/refl/pdf/REFL8.pdf> (20 February 2017)